

Sámiid Riikkasearvi och Forest Stewardship Council

Redan när svenska FSC bildades valde SSR att bli medlem i organisationen. Bakgrunden till medlemskapet är enkel, den lagstiftning då som nu reglerar svenskt skogsbruks påverkan på renskötseln och den samiska kulturen är inte tillräcklig. Skogsvårdslagen har idag inget krav på samråd inom vinterbetesmarkerna, enligt FSC måste det certifierade skogsbruket samråda med samebyarna även inom vinterbetesområdena.

FSC är idag det certifieringssystem där urfolk och dess rättigheter finns som en egen princip, något som till exempel PEFC inte har.

SSR:s val att vara medlem i svenska FSC innebär inte att SSR anser att systemet är fulländat. SSR:s ståndpunkt är att FSC:s standard utgör minimikrav och att de certifierade bolagen bör gå längre. SSR vill dock vara med och påverka systemets utveckling till det bättre.

SSR får ofta frågan om organisationen genom sitt medlemskap sanktionerat alla principer och indikatorer, framförallt i frågan kopplat till främmande trädslag så som contorta.

SSR har en antagen policy som uttryckligen slår fast att främmande trädslag inte skall planteras i renskötselområdet. Det har också under senare år tydliggjorts genom uttalande från SSR och dess medlemmar, samebyarna, att nolltolerans mot contorta inom renskötselområdet råder.

I frågan om FSC och Contorta är det SSR:s bestämda uppfattning att om samebyarna i samråd säger nej till contorta ska detta respekteras, i enlighet med princip 3. Detta innebär att SSR på intet sätt sanktionerat contorta i renskötselområdet, även om standarden medger en viss plantering av främmande trädslag. Om skogsbruksinnehavaren inte respekterar samebyarnas nej i denna fråga, är det skogsbruksinnehavaren som inte följer den överenskommelse som ligger till grund för standarden.

Sámiid Riikkasearvi

Niila Inga
Förbundsordförande SSR